

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109245857
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1109245857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: A.. F. C., H.. XX.XX.XXXX, C. C. H. XX, N.E. E., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o náhradu škody vo výške 1.643 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. októbra 2019, č.k. 8C/318/2009-480, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia náhrady škody vo výške 1.643 eur s príslušenstvom podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že podľa kópie zo zošita porád žalobcu je pod bodom 9 uvedené, "dňa 10.10.2008 o 11.15 hod - ústna dohoda medzi riaditeľom a mnou, že sa koncom januára 2009 žiadosť o uvoľnenie ku dňu 1.4.2009 dohoda". Listom zo dňa 24.10.2008 žiadal žalobca o uvoľnenie zo služobného pomeru. List bol adresovaný OR PZ, úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, A.. E., Lučenec. Podľa pripojeného faxu bola žiadosť odoslaná OO PZ Veľký Krtíš dňa 24.10.2008. Podľa žiadosti zo dňa 27.10.2008 žalobca na úradnom tlačive žiadal o uvoľnenie zo SP na základe dohody s riaditeľom UJaKP ku dňu 1.4.2009. Na žiadosti je vyznačený otláčok pečiatky OR PZ, UJaKP, Lučenec, číslo pečiatky Podľa žiadosti zo dňa 27.10.2008 žalobca na úradnom tlačive žiadal o uvoľnenie zo SP k dňu 31.12.2008. Na žiadosti je vyznačený nečitateľný otláčok pečiatky. Personálnym rozkazom zo dňa 29.10.2008 rozhodol riaditeľ OR PZ v Lučenci, že uvoľňuje žalobcu podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31.12.2008. V odôvodnení sa uvádza, že žalobca doručil žiadosť o uvoľnenie zo SP a v žiadosti uviedol, že žiada o uvoľnenie dňom 31.12.2008. Listom zo dňa 5.11.2008 podal žalobca voči vydanému personálnemu rozkazu odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že pri opakovanom prepisovaní už raz pôvodne vyplneného predpísaného služobného tlačiva žiadosti o uvoľnenie s dohodnutým termínom uvoľnenia zo služobného pomeru ku dňu 1.4.2009 došlo k písárskej chybe pri vypisovaní dátumu uvoľnenia a tak došlo k namiesto uvedenia správneho dátumu 1.4.2009 k uvedeniu nesprávneho dátumu 31.12.2008. Žalobca ďalej uviedol, že žiadosť bola napísaná slobodne, ale proti jeho vôli pod hrozbou skončenia SP prepustením, ako aj to, že služobné tlačivo nevyplňoval žalobca a práve preto došlo k písárskej chybe. Podľa listu z 2.12.2008 žalobca na žiadosť KR PZ mal doplniť odvolanie záznamom a predložením potrebných dokladov, čo aj týmto listom urobil. V Zázname zo dňa 2.12.2008 žalobca uviedol, že dňa 27.10.2008 došlo k vyplneniu predpísaného tlačiva k žiadosti o uvoľnenie. Vyplnené

tlačivo bolo doručené jeho bezprostrednému nadriadenému rovnakého dňa, nie však osobou žalobcu. Tlačivo vypíňal Z.. L., ktorý navrhol, aby sa tlačivo vypíňalo na jeho počítači a v jeho kancelárii, a to pre prípad, že by bolo potrebné opravovať chyby. Na základe uvedeného žalobca nadobudol presvedčenie, že s obsahom žiadosti nebude môcť disponovať podľa vlastnej vôle, a rozhodol sa svoje podozrenie preveriť, a to spôsobom, že nadiktoval do tlačiva, že žiada o uvoľnenie zo SP na základe dohody s riaditeľom UJaKP ku dňu 1.4.2009. Túto žiadosť si nechal Z.. L.X. vytlačiť. V zápätí mu zavolať A.. C., ktorý mu nariadil, že má prepísať dátum 1.4.2009. Na základe toho zbehol žalobca zo svojej kancelárie do kancelárie Z.. L. a tam došlo v počítači k prepísaniu dátumu 1.4.2009 na 31.12.2008. Aj túto žiadosť si žalobca nechal vytlačiť. Z vlastnej vôle žiadosť o uvoľnenie zo SP pomeru nepodal v mesiaci 10/2008, pretože k tomu neboli žiadne zákonné dôvody. Trval na ústnej dohode uzatvorenej s riaditeľom, podľa ktorej sa mal jeho SP skončiť 1.4.2009. Namietal aj že vo veci uvoľnenia zo SP s ním jednali nadriadení OR PZ, ktorí nedisponovali s takým stupňom personálnej právomoci, ktorý by ich na to oprávňoval. Nesprávnym úradným postupom jeho nadriadených podľa žalobcu došlo k tomu, že jeho žiadosť o uvoľnenie zo SP je neplánym právnym úkonom, a personálny rozkaz vydaný na základe tohto úkonu považoval za nezákonný a cítil sa ním byť poškodený. V doplnení podania (odvolania) zo dňa 6.12.2008 žalobca namietal, že v spise sa nenachádzal jeho návrh na uvoľnenia zo SP, hoci práve táto listina bola podnetom na podanie žiadosti o uvoľnenie zo SP. Žalobca žiadal, aby sa táto listina do spisu doplnila. Rozhodnutím č.p. KRP-81-8/PK-2008 zo dňa 17.12.2008 KR PZ v Banskej Bystrici bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a napadnuté rozhodnutie (personálny rozkaz) potvrdený. Orgán rozhodujúci o odvolaní dospel k záveru, že zo záznamov spracovaných nadriadenými Z.. A.. F. C., záznamov príslušníkov Policajného zboru prítomných pri písaní žiadosti a z odvolania menovaného a jeho doplňujúceho záznamu je preukázané, že k podaniu žiadosti nebol nútený. Námietky Z.. A.. F. C., ktoré uviedol vo svojom odvolaní proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci číslo I 106 zo dňa 29. októbra 2008, boli vyhodnotené ako neodôvodnené. V postupe prvostupňového orgánu pri rozhodovaní o uvoľnení zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 191 ods. 1 zákona Z.. A.. F. C. dňom 31. 12. 2008 neboli zistené právne vady ani nedostatky. V podnete na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo dňa 30.12.2008 žalobca namietal, že pri skončení jeho služobného pomeru sa nevychádzalo zo skutočného stavu veci, keď sa v napadnutom rozhodnutí nevychádzalo z jeho vôle, ktorú neprejavil slobodne, ale pod nátlakom. Na základe týchto dôvodov žalobca žiadal o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Ministerstvo vnútra SR oznámilo žalobcovi na základe podnetu, že preskúmaním bolo zistené, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušným ustanoveniami uvedeného zákona a preto bol podnet žalobcu na mimoriadny opravný prostriedok zamietnutý. Voči tomuto rozhodnutiu žalobca podal sťažnosť zo dňa 27.3.2009, keď namietal, že pri vydaní rozhodnutia nebol k dispozícii návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Žalobca žiadal o prešetrenie z akého dôvodu sa tak stalo a ako bolo s predmetným návrhom naložené. MV SR na sťažnosť žalobcu reagovalo listom zo dňa 21.4.2009, v ktorom zotrvalo na svojom predchádzajúcom stanovisku. Voči záveru šetrenia podal žalobca sťažnosť zo dňa 28.4.2009, ktorá bola opätovne listom zo dňa 28.5.2009 vyhodnotená ako neopodstatnená. Listom zo dňa 9.6.2009 žalobca požiadal MV SR predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu zo strany štátneho orgánu, v dôsledku ktorého došlo k predčasnemu skončeniu jeho SP. Celkovo žiadal nahradiť škodu vo výške žalovanej istiny. Listom zo dňa 30.06.2009 na žiadosť žalobcu MV SR reagovalo tak, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť, pretože neboli naplnené zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keď nedošlo ani k vydaniu nezákonného rozhodnutia ani k nesprávnemu úradnému postupu. V liste bolo zároveň uvedené, že odbor riadenia služobného pomeru sekcie riadenia ľudských zdrojov MV SR po preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania konštatoval pochybenie prvostupňového orgánu, a to nezrovnalosti v určení dátumu doručenia žiadosti žalobcu o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ. Ale súčasne mal za to, že nesprávny postup v tomto prípade nemal vplyv na zákonnosť výrokovej časti rozhodnutia a na plynutie lehoty pre skončenie služobného pomeru. Záverom poukázal na to, že skutkový stav zistený z ostatných vykonaných dôkazov nesumarizoval, pretože ho vzhľadom na právne posúdenie veci považoval za nadbytočné.

3. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke najmä podľa § 3 ods. 1,2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1,2,4, § 9 ods. 1,2,4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poukázal na to, že v danom prípade žalobca proti žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.643 eur s príslušenstvom ako škody, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho

úradného postupu a nezákonného rozhodnutia v procese rozhodovania o jeho uvoľňovaní zo SP a pri rozhodovaní o jeho prepustení zo SP. V prvom rade konštatoval, že nakoľko žalobca pred podaním žaloby podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorej nebolo vyhovievané ani čiastočne, boli splnené zákonom stanovené podmienky na to, aby sa žalobca domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody na súde. Zdôraznil, že pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa vyžaduje existencia nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, vznik škody a tiež príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou/nemajetkovou ujmom. Na to, aby mohol byť žalobca v konaní úspešný, musí uviesť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti (splniť si povinnosť tvrdenia) vo vzťahu ku všetkým zákonným predpokladom uplatneného nároku a k tvrdeným skutkovým okolnostiam si musí splniť aj dôkaznú povinnosť, t.j. predložiť alebo označiť relevantné dôkazy na preukázanie vlastných tvrdení. Vo vzťahu k dôkazným prostriedkom je navyše povinný už k žalobe pripojiť rozhodujúce listinné dôkazy, s výnimkou tých, ktoré bez vlastnej viny nemohol pripojiť. Žalobca uplatňoval tvrdenú škodu z dôvodu nezákonného rozhodnutia, ako aj z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Vo vzťahu k náhrade škody uplatnenej titulom nezákonného rozhodnutia poukázal na to, že súd rozhodujúci o náhrade škody má pri svojom rozhodnutí vychádzať z už daných podkladov (napr. rozhodnutie príslušného orgánu o tom, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, rozhodnutie o zrušení alebo zmene iného rozhodnutia pre nezákonnosť a pod.) a tieto podklady iba posúdiť a vyhodnotiť, či je daný nárok na náhradu škody. Z tohto dôvodu v konaní o náhrade škody nie je možné posudzovať či iný orgán pri vydávaní rozhodnutia prekročil alebo neprekročil svoju právomoc a hodnotiť tak v civilnom súdnom konaní správnosť postupu akéhokoľvek orgánu, ktorého nesprávne konanie môže zakladať nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Takému výkladu svedčí napr. aj dôvodová správa k zákonu č. 514/2003 Z.z. Na to, aby boli splnené predpoklady na náhradu škody podľa § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. sa síce nevyžaduje zmena alebo zrušenie nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, avšak pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je v tomto prípade nevyhnutné, aby príslušný orgán skonštatoval, že vydaním príslušného rozhodnutia došlo k prekročeniu právomoci orgánu. V prípade žalobcu však titul nároku na náhradu škody v podobe nezákonného rozhodnutia nepovažoval za daný, keď žalobca nepreukázal, že by príslušný orgán skonštatoval, že pri vydaní žalobcom označeného rozhodnutia došlo k prekročeniu právomoci. Za nesprávny úradný postup žalobca označil nerozhodnutie o jeho návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru, nečinnosť pri rozhodovaní o jeho prvej žiadosti o jeho uvoľnení zo služobného pomeru ku dňu 30.3.2009 a súbor služobných postupov, vedúcich k tomu, že bol uvoľnený zo služobného dňom 31.12.2008 v rozpore s jeho skutočnou vôľou, ktorá smerovala k ukončeniu služobného pomeru dňom 1.4.2009. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu nerozhodnutia o návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru poukázal na to, že sám žalobca na poslednom pojednávaní uviedol, že z uvedeného nesprávneho úradného postupu mu žiadna škoda nevznikla, a preto sa pre účely posúdenia dôvodnosti žaloby týmto nesprávnym úradným postupom pre nadbytočnosť ani nezaoberal. Za spôsobilý titul pre vznik nároku na náhradu škody nepovažoval ani žalobcom tvrdený súbor služobných postupov, vedúcich k tomu, že bol uvoľnený zo služobného dňom 31.12.2008 v rozpore s jeho skutočnou vôľou, ktorá smerovala k ukončeniu služobného pomeru dňom 1.4.2009, a to ani v prípade, ak by nesprávnosť tohto služobného postupu bola náležite preukázaná. V tejto súvislosti zdôraznil, že nesprávny úradný postup je možné hodnotiť ako porušenie pravidiel predpísaných právnym poriadkom pre postup orgánu verejnej moci pri jeho činnosti. Spravidla ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. I keď nie je vylúčená zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci rozhodovacej činnosti, pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú, a ak je rozhodnutie aj vydané, v jeho obsahu sa neodzrkadľujú. Z toho hľadiska je nesprávnym úradným postupom napríklad nevydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, alebo vady v spôsobe vedenia konania. Pokiaľ štátny orgán zisťuje podmienky a predpoklady na vydanie rozhodnutia a za týmto účelom zhromažďuje podklady a dôkazy, hodnotí zistené skutočnosti a tieto právne posudzuje, ide o činnosť smerujúcu k vydaniu rozhodnutia. Prípadné nesprávnosti pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavujú v obsahu vydaného rozhodnutia, pričom však nejde o nesprávny úradný postup. Nesprávnym úradným postupom nie sú pochybenia a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán nesprávne vyhodnotil podmienky na vydanie rozhodnutia, v dôsledku čoho je ním vydané rozhodnutie nesprávne (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 115/2010, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/220/2010, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 170/2012). Žalobca od času, ako mu bol oznámený personálny rozkaz o uvoľnení zo SP namietal skutočnosti, ktoré v tomto konaní označuje ako nesprávny úradný postup, pričom všetky príslušné orgány opakovaně namietky žalobcu vyhodnotili

ako nedôvodné, resp. také, ktoré nezakladajú nezákonnosť vydaného personálneho rozkazu. Žalobcom označený súbor služobných postupov vedúcich hoc aj k nesprávnemu/nezákonnému rozhodnutiu potom nemožno vyhodnotiť na účely náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako nesprávny úradný postup, nakoľko prípadná nesprávnosť by bola v danom prípade konzumovaná výsledným rozhodnutím, ktoré bolo vo veci vydané, t.j. vydaným personálnym rozkazom. Napokon, pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ktorý mal spočívať v nečinnosti žalovaného vo veci žiadosti žalobcu o uvoľnenie zo služobného pomeru na základe dohody ku dňu 1.4.2009, žalobca ani v tomto prípade nepreukázal, že by takúto nečinnosť konštatoval príslušný orgán. Za jediný nesprávny postup preukázaný žalobcom v tomto konaní je možné považovať to, že v personálnom rozkaze bol uvedený nesprávny dátum doručenia žiadosti žalobcu o uvoľnenie zo služobného pomeru - táto nesprávnosť bol konštatovaná v Liste MV SR zo dňa 30.06.2009. Aj v tomto prípade však ide o skutočnosť, ktorá sa odrazila v rozhodnutí (je tam dokonca aj výslovne uvedená), a preto toto pochybenie nie je možné (z už uvedených dôvodov) považovať za právne relevantný nesprávny úradný postup, ktorý by mohol založiť nárok žalobcu na náhradu škody. Pretože žalobca nepreukázal titul nároku na náhradu škody (existenciu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu), splnením ďalších predpokladov vzniku nároku na náhradu škody sa už pre nadbytočnosť nezaoberal, keďže podanej žalobe nebolo možné vyhovieť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., avšak úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Namietal, že dôkazy nekorešponujú a dokonca sa vylučujú s dôkazmi, ktoré sú v spise a v administratívnom spise o uvoľnení zo služobného pomeru. Zo spisového materiálu a z k nemu priloženého administratívneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že došlo k účelovému vydaniu rozhodnutia o uvoľnení zo služobného pomeru. Uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom, lebo postup súdu považuje za nesprávny v tom, že napriek tomu, že dňa 19.02.2019 na pojednávaní uložil žalovanému predložiť kópiu evidencie došlej a odoslanej pošty zo dňa 27.10.2008 a jeho osobný spis na preukázanie skutočností, ktoré sú v prejednávanej veci sporné, netrval na splnení tejto povinnosti a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom napriek tomu, že žalovaný tieto podklady nepredložil, a preto tie najpodstatnejšie sporné skutočnosti zostali neobjasnené. Dňa 28.02.2019 totiž žalovaný na výzvu súdu doručil len ako podklady spolu s vyjadrením svojom prípisom zo dňa 26.02.2019 pod číslom SLV-207/PS-S-2009 sken z protokolu registratúrnych záznamov č.p.: 341 až 350 od 22.10.2008 až 27.10.2008, v ktorej je jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru s dátumom 24.10.2008 zaevidovaná pod č.p. ORP-345/JKP-2008/ (poznámka: v úradnom zázname D. O. zo dňa 5.11.2008 bez spisovej značky je uvedený dátum zaevidovania dňa 24.8.2008, správne má byť dátum zaevidovania dňa 24.10.2008). Žalovaný však nedoručil kópiu doručovacej knižky odoslanej pošty z Veľkého Krtíša do Lučenca zo dňa 27.10.2008, a ani kópiu doručovacej knižky prijatej pošty Lučencom z Veľkého Krtíša zo dňa 27.10.2008, kde zapísal E.. Z.. Z. L. podľa svojho úradného záznamu zo dňa 5.11.2008 pod číslom č.p. : ORP-293/2-JKP-OSV-VK-2008 jeho žiadosť o uvoľnenie s dátumom 27.10.2008, a následne ju doručil do Lučenca pplk. S. C., odovzdanie a prijatie písomnosti mali obaja menovaní podpísať. Nesúhlasil tiež s konštatovaním súdu, že nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti orgánu verejnej moci, pretrvávajúci aj v čase rozhodnutia súdu, nepreukázal spôsobom predpokladaným v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému spočívajúcemu v nečinnosti orgánu verejnej moci, pretrvávajúcemu aj v čase rozhodnutia súdu je toho názoru, že jednoznačne a nespochybniteľne tento nesprávny úradný postup preukázal spôsobom predpokladaným v § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. Titul na základe ktorého si uplatňuje nárok na náhradu škody je ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a), d) zák. č. 514/2003 Z.z. s poukazom na § 6 ods. 1 citovaného zákona. V tomto prípade štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, za spôsobenie škody nesprávnym postupom je v práve na odškodnenie v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Skutočnosť, aby bolo rozhodnutie zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť, nie je podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ak ide o škodu, ktorá bola spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc. Prekročenie právomoci v danom prípade spočíva vo vyvíjaní nátlaku formou začatého konania o prepustení zo služobného pomeru na skončenie služobného pomeru uvoľnením v inom než dohodnutom termíne nedodržaním zákonného služobného postupu vo veci skončenia služobného pomeru následkom ktorého príslušný nadriadený nerozhodol v zmysle zákona o žiadosti na predpísanom služobnom tlačive o uvoľnení k 1.4.2009. Jeho bývalí nadriadení v rozpore s predpísaným služobným postupom na základe služobných interných predpisov

a Zákona o štátnej službe príslušníkov PZ č.73/1998 Z.z. porušili základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) citovaného zákona, a to plniť svedomité úlohy, ktoré sú im uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak boli s nimi riadne oboznámení, tým sa dopustili disciplinárneho previnenia v zmysle § 52 ods. 1 citovaného Zákona o štátnej službe, ktorým je zavinené porušenie policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom. Z predložených dôkazov v súdnom spise a v k nemu priloženom administratívnom spise je jednoznačne a nevyvrátiteľne preukázané, že sú kumulatívne splnené všetky podmienky na odškodnenie v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Nesprávnym úradným postupom je postup v prvej fáze procesného uvoľňovania zo služobného pomeru v doobedňajších hodinách, kedy príslušný nadriadený so 4. stupňom personálnej pôsobnosti podľa Nariadenia ministra vnútra SR č.62/2003 v znení zmien, ktorým bol riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, nevydal rozhodnutie v podobe personálneho rozkazu o uvoľnení zo služobného pomeru na základe faxovej žiadosti zo dňa 24.10.2008 v spojitosti s priloženým vyplneným predpísaným služobným tlačivom "Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru (ďalej len "policajt")" podľa § 191 zákona č.73/1998 Z.z." zo dňa 27.10.2008 ku dňu 1.4.2009 a v druhej fáze procesného uvoľňovania zo služobného pomeru v poobedňajších hodinách, ale vydal rozhodnutie v podobe personálneho rozkazu o uvoľnení zo služobného pomeru na základe vyplneného predpísaného služobného tlačiva "Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru (ďalej len "policajt")" podľa § 191 zákona č.73/1998 Z.z." zo dňa 27.10.2008 ku dňu 31.12.2008, teda príslušný nadriadený ako účastník konania vo veci skončenia služobného pomeru uvoľnením konal a rozhodol iba o jednej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru na predpísanom služobnom tlačive, hoci mal konať a rozhodnúť o dvoch žiadostiach o uvoľnenie zo služobného pomeru na predpísaných služobných tlačivách, vydať rozhodnutie o uvoľnení ku dňu 1.4.2009 na základe prvej podanej žiadosti, existencia oboch týchto žiadostí je preukázaná ich doložením v súdnom spise. Škoda mu pritom vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom v podobe nevyplatenia služobného platu za obdobie troch mesiacov január, február, marec 2009 v celkovej sume 1.643,30 eura, menšieho výsluhového dôchodku a nižšieho starobného dôchodku. Rozsudok súdu prvej inštancie preto považuje za zmatečný a nespravodlivý z dôvodu nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, a z uvedeného dôvodu žiadal odvolaniu vyhovieť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že odvolanie žalobcu nevymedzuje odvolacie dôvody tak, ako to predpokladá C.s.p., pričom žaloba bola zamietnutá správne a dôvodne, nakoľko žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup, ako ani vznik škody či príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami. Žalobca svoj nárok odvodzoval od rôznych skutočností, najmä od toho, že podľa jeho názoru nerozhodol o duplicitne podanej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. Žalobca však nepreukázal, že mu doručil takúto žiadosť s dvoma rôznymi dátumami skončenia jeho služobného pomeru (v spise sa nachádza len vypísaná žiadosť, nie je však opatrená pečiatkou, preukazujúcou jej doručenie). Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj listiny z osobného spisu žalobcu, kde z úradných záznamov osôb, ktoré mali doručovať túto duplicitnú žiadosť vyplýva, že žiadna takáto žiadosť nejestvovala. Čo sa týka vyplneného tlačiva, ktoré žalobca predložil ako prílohu žaloby, takéto tlačivá mohol vyplniť opakovane, aj bez vedomosti žalovaného. Odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti, len opakované tvrdenia žalobcu. Ku všetkým týmto tvrdeniam žalobcu sa opakovane v priebehu konania vyjadril, pričom ich aj naďalej považuje za nedôvodné a nepreukazujúce vznik nároku na náhradu akejkoľvek škody. Služobný pomer žalobcu bol skončený v súlade so zákonom, žalobca sa neobrátil na súd so žalobou o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia. Odvolanie žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodné, neopodstatnené a podané v rozpore s ustanoveniami C.s.p., a preto žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Žalobca v preskúmanej veci tvrdil, že škoda spočívajúca v tom, že mu nebol nevyplatený služobný plat za obdobie mesiacov január, február, marec 2009 v celkovej sume 1.643,30 eura a v dôsledku toho poberá aj nižší výsluhový a starobný dôchodok, mu vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím o jeho prepustení zo služobného pomeru k 31.12.2008 (a nie k 31.3.2009) a nesprávnym úradným postupom pri rozhodovaní o jeho prepustení zo služobného pomeru spočívajúcim v nerozhodnutí o jeho návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru, nečinnosť pri rozhodovaní o

jeho prvej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru ku dňu 30.3.2009 a súbor služobných postupov, vedúcich k tomu, že bol uvoľnený zo služobného dňom 31.12.2008 v rozpore s jeho skutočnou vôľou, ktorá smerovala k ukončeniu služobného pomeru dňom 1.4.2009.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so všetkými skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k skutkovej stránke sporu súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na ustálenie skutkového stavu, ktorý bol významný pre rozhodnutie vzhľadom právne posúdenie veci, pričom skutkový stav ustálil správne a v dostatočnom rozsahu. Skutočnosti zistené súdom prvej inštancie na jednej strane majú oporu v obsahu vykonaných dôkazov a na strane druhej bez akýchkoľvek pochybností poskytujú dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie v spore.

9. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a postupoval nesprávne, keď netrval na predložení a oboznámení listín vyžiadaných od žalovaného, odvolací súd tieto námietky považuje za neopodstatnené. Vzhľadom na skutočnosť, že tu nepochybne absentuje rozhodnutie žalovaného, ktoré by bolo zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť a nejde ani o prípad prekročenia právomoci, pričom žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup žalovaného už z povahy veci nemôže bez ohľadu na preukázanie pravdivosti prednesených tvrdení zakladať nárok na náhradu škody, nakoľko ide o postup smerujúci k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa následne prejavil v obsahu vydaného rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobcu, správne aj súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy a trvať preto na predložení ďalších listín zo strany žalovaného. Bez ohľadu na akékoľvek ďalšie skutočnosti totiž podanej žalobe nebolo možné vyhovieť, a preto z hľadiska správnosti napadnutého rozsudku neobstojí ani argumentácia žalobcu v odvolaní týkajúca sa správnosti ustálenia skutkového stavu veci významného pre rozhodnutie vo veci samej.

10. V súvislosti s obsahom podaného odvolania odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na viazanosť dôvodmi podaného odvolania, v ktorom žalobca namieta správnosť posúdenia otázky nesprávneho úradného postupu žalovaného, ktorý mal spočívať v nečinnosti orgánu verejnej moci, pretrvávajúcemu aj v čase rozhodnutia súdu, keďže doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti o prepustenie zo služobného pomeru ku dňu 31.3.2008, považuje za nadbytočné zaoberať sa podrobnejšie otázkou existencie nezákonného rozhodnutia. Pre úplnosť je však na mieste aj v tejto súvislosti konštatovať, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia žiadneho nezákonného rozhodnutia žalovaného, ktorým by bola žalobcovi spôsobená škoda a pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v súbore služobných postupov, vedúcich k tomu, že bol uvoľnený zo služobného dňom 31.12.2008 v rozpore s jeho skutočnou vôľou, ktorá smerovala k ukončeniu služobného pomeru dňom 1.4.2009, tento postup žalovaného (bez ohľadu na jeho správnosť) žalobou uplatnený nárok na náhradu škody zakladať nemôže, nakoľko ide o postup, ktorý našiel svoj odraz až v právoplatnom rozhodnutí žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru ku dňu 31.12.2008.

11. Správne súd prvej inštancie ustálil skutkový stav veci a správne vec posúdil po právnej stránke i pokiaľ ide o žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti orgánu verejnej moci, pretrvávajúci aj v čase rozhodnutia súdu. Vo vzťahu k tomuto postupu žalovaného je potrebné, zhodne so súdom prvej inštancie, poukázať na to, že aj v prípade tohto postupu žalovaného ide iba o čiastkové úkony, ktoré vyústili do vydania rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobcu, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry (správne prvoinštančný súd odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 115/2010, 3Cdo/220/2010, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 170/2012) za nesprávny úradný postup, ktorý by mohol mať za následok splnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody, považovať nemožno. Pre úplnosť možno v tejto súvislosti zdôrazniť, že rozhodnutie žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bolo na základe odvolania a podnetu žalobcu predmetom preskúmania nadriadenými orgánmi, pričom žiadne pochybenia, majúce za následok nezákonnosť daného rozhodnutia zistené neboli; a žalobca sa preskúmania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru nedomáhal na súde. Napokon odvolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje aj na to, že bez ohľadu na akékoľvek iné okolnosti, z povahy veci je podmienkou existencie nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci spočívajúceho v nečinnosti existencia povinnosť tohto orgánu takúto činnosť uskutočniť. V danom prípade však služobný pomer žalobcu na základe (právoplatného) personálneho rozkazu zo dňa 29.10.2008 skončil k 31.12.2008 a čo predstavuje prekážku pre akékoľvek ďalšie rozhodovanie o skončení jeho služobného pomeru.

12. Neopodstatnená a bez významu je argumentácia žalobcu v odvolaní, podľa ktorej skutočnosť, aby bolo rozhodnutie zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť, nie je podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ak ide o škodu, ktorá bola spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc. Prekročenie právomoci by totiž v tomto prípade prichádzalo do úvahy iba ak by o skončení služobného pomeru žalobcu rozhodol orgán, ktorý na to nie je oprávnený, čo však netvrdí ani žalobca. Prekročenie právomoci nebolo zistené v rámci prieskumu v odvolacom konaní ani mimo odvolacieho konania. V danej veci je preto pre naplnenie predpokladov vzniku práva na náhradu škody nevyhnutná existencia rozhodnutia zmeneného alebo zrušeného pre nezákonnosť, čo však naplnené nebolo a to má za následok, že vznik práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci tu neprichádza do úvahy.

13. Súd prvej inštancie teda z dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci vyvodil správny právny záver, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre vyhovie podanej žalobe, nakoľko žalobca v spore nepreukázal splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, keď v spore nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia ani nesprávneho úradného postupu, ktorý by takúto zodpovednosť zakladal, a preto správne rozhodol, keď podanú žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., avšak úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).